

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟ

Αρ. Φύλλου 157

4 Σεπτεμβρίου 2009

ΝΟΜΟΣ ΥΠ'ΑΡΙΘ. 3795

Κύρωση της Σύμβασης μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Συμβουλίου Υπουργών της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Εκδίδομε τον ακόλουθο νόμο που ψήφισε η Βουλή:

Άρθρο πρώτο

Κυρώνεται και έχει την ισχύ, που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η Σύμβαση μεταξύ της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης για την αποφυγή της Διπλής Φορολογίας σε σχέση προς τους φόρους επί του εισοδήματος και κεφαλαίου, που υπογράφηκε στο Σεράγεβο στις 23 Ιουλίου 2007, το κείμενο της οποίας σε πρωτότυπο στην ελληνική και αγγλική γλώσσα έχει ως ακολούθως:

ΣΥΜΒΑΣΗ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΟΣΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΡΖΕΓΟΒΙΝΗΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΓΗ ΤΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Η Ελληνική Δημοκρατία και η Βοσνία και Ερζεγοβίνη.

Επιθυμώντας να συνάψουν μία Σύμβαση για την αποφυγή της διπλής φορολογίας αναφορικά με τους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου, με σκοπό να δημιουργήσουν σταθερές συνθήκες για την ευρεία οικονομική ανάπτυξη και άλλης συνεργασίας και επένδυσης μεταξύ των δύο χωρών,

ΣΥΜΦΩΝΗΣΑΝ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ

Άρθρο 1 Πεδίο εφαρμογής

Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται σε πρόσωπα που είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 2 Καλυπτόμενοι φόροι

1. Η παρούσα Σύμβαση εφαρμόζεται στους φόρους εισοδήματος και κεφαλαίου που επιβάλλονται για λογαριασμό ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη ή των πολιτικών υποδιαιρέσεων ή των τοπικών αρχών αυτού, ανεξάρτητα από τον τρόπο που επιβάλλονται.

2. Φόροι εισοδήματος και κεφαλαίου θεωρούνται όλοι οι φόροι που επιβάλλονται στο συνολικό κεφάλαιο, ή σε στοιχεία του εισοδήματος ή του κεφαλαίου, συμπεριλαμβανομένων των φόρων που επιβάλλονται στην ωφέλεια που προκύπτει από την εκποίηση κινητής ή ακίνητης περιουσίας καθώς και των φόρων επί της υπεραξίας που προκύπτει από την ανατίμηση του κεφαλαίου.

3. Οι φόροι στους οποίους εφαρμόζεται η παρούσα Σύμβαση είναι:

Στην Ελληνική Δημοκρατία:

1) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των φυσικών προσώπων,

2) ο φόρος εισοδήματος και κεφαλαίου των νομικών προσώπων, (στο εξής αναφερόμενοι ως «Ελληνικός φόρος»).

Στη Βοσνία και Ερζεγοβίνη:

1. ο φόρος στα κέρδη,

2. ο φόρος στο εισόδημα,

3. ο φόρος στο κεφάλαιο

(στο εξής αναφερόμενοι ως «φόρος της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης»)

4. Η Σύμβαση αυτή εφαρμόζεται επίσης σε οποιουσδήποτε ταυτόσημους ή ουσιαδώς παρόμοιους φόρους που επιβάλλονται από κάθε Συμβαλλόμενο Κράτος μετά την

ημερομηνία υπογραφής της παρούσας Σύμβασης επιπρόσθετα ή αντί των υφιστάμενων φόρων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα γνωστοποιούν η μία στην άλλη οποιαδήποτε ουσιώδη μεταβολή που έχει επέλθει στην αντίστοιχη φορολογική νομοθεσία τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 3

Γενικοί ορισμοί

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, εκτός εάν το κείμενο ορίζει διαφορετικά:

α) Οι όροι «ένα Συμβαλλόμενο Κράτος» και «το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος» σημαίνει τη Ελληνική Δημοκρατία ή την Βοσνία Ερζεγοβίνη, όπως το κείμενο ορίζει;

β) Ο όρος «Ελληνική Δημοκρατία» αποτελεί τη επικράτεια της Ελληνικής Δημοκρατίας συμπεριλαμβανομένου των χωρικών της υδάτων καθώς και του πυθμένα της θάλασσας και του υπεδάφους που βρίσκονται κάτω από τη θάλασσα της Μεσογείου, επί των οποίων η Ελληνική Δημοκρατία, σύμφωνα με το Διεθνές Δίκαιο, έχει κυριαρχικά δικαιώματα για το σκοπό της εξερεύνησης, εξόρυξης ή εκμετάλλευσης των φυσικών πηγών αυτών των περιοχών;

γ) ο όρος «Βοσνία και Ερζεγοβίνη» σημαίνει το Κράτος Βοσνία και Ερζεγοβίνη;

δ) ο όρος «πολιτική υποδιαίρεση» στη περίπτωση της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης σημαίνει τις οντότητες: Ομοσπονδία της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης και Δημοκρατία της Srpska και η Περιφέρεια Brcko.

ε) Ο όρος «υπήκοος» σημαίνει:

i) όλα τα φυσικά πρόσωπα τα οποία έχουν την ιθαγένεια ενός από τα Συμβαλλόμενα Κράτη;

ii) και όλα τα νομικά πρόσωπα, τις προσωπικές εταιρείες ή τις ενώσεις που αποκτούν το νομικό τους καθεστώς από τους νόμους που ισχύουν σε ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη.

ε) ο όρος «πρόσωπο» περιλαμβάνει το φυσικό πρόσωπο, την εταιρεία και οποιαδήποτε άλλη ένωση προσώπων.

στ) Ο όρος «εταιρεία» σημαίνει οποιοδήποτε εταιρική μορφή ή άλλη οντότητα η οποία θεωρείται ως εταιρική μορφή για φορολογικούς σκοπούς.

ζ) Οι όροι «επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» και «επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους» υποδηλούν αντίστοιχα επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και επιχείρηση που διεξάγεται από κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

η) ο όρος «διεθνείς μεταφορές» σημαίνει οποιαδήποτε μεταφορά με αεροσκάφος ή όχημα, το οποίο εκμεταλλεύεται επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ή με σκάφος που έχει τον τόπο νηολόγησης του σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, εκτός αν το σκάφος, το αεροσκάφος ή το όχημα εκτελεί δρομολόγια αποκλειστικά μεταξύ σημείων του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

θ) ο όρος «αρμόδια αρχή» σημαίνει:

1) Στην περίπτωση της Ελληνικής Δημοκρατίας, τον Υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2) Στην περίπτωση της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης τον Υπουργό Οικονομικών και θησαυροφυλακίου ή εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

2. Όσον αφορά την εφαρμογή της Σύμβασης αυτής από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, κάθε όρος που δεν καθορίζεται σε αυτήν θα έχει την έννοια που έχει σύμφωνα με τους νόμους του Κράτους αυτού τους σχετικούς με τους φόρους επί των οποίων η Σύμβαση εφαρμόζεται. Κάθε έννοια υπό τους εφαρμοζόμενους φορολογικούς νόμους αυτού του Κράτους θα υπερισχύει επί κάθε άλλης έννοιας που δίνεται στον όρο σε σχέση με άλλους νόμους αυτού του Κράτους.

Άρθρο 4

Φορολογική κατοικία

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους» σημαίνει το πρόσωπο που, σύμφωνα με τους νόμους αυτού του Κράτους, υπόκειται σε φορολογία σε αυτό λόγω κατοικίας ή διαμονής του ή τόπου διοίκησης των επιχειρηματικών δραστηριοτήτων του ή άλλου παρόμοιας φύσης κριτηρίου. Εντούτοις, ο όρος αυτός δεν περιλαμβάνει οποιοδήποτε πρόσωπο που φορολογείται στο Κράτος αυτό, μόνον όσον αφορά εισόδημα που προέρχεται από πηγές μέσα σ' αυτό το Κράτος ή κεφάλαιο που βρίσκεται σε αυτό.

2. Αν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ένα φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε η νομική του κατάσταση καθορίζεται ως εξής:

α) θεωρείται ότι είναι κάτοικος του Κράτους στο οποίο διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία. Αν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία και στα δύο Κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους με το οποίο διατηρεί στενότερους προσωπικούς και οικονομικούς δεσμούς (κέντρο ζωτικών συμφερόντων).

β) Αν το Κράτος στο οποίο έχει το κέντρο των ζωτικών συμφερόντων του δεν μπορεί να καθοριστεί, ή αν δεν διαθέτει μόνιμη οικογενειακή εστία σε κανένα από τα δύο κράτη, θεωρείται κάτοικος του Κράτους στο οποίο έχει την συνήθη διαμονή του.

γ) Αν έχει συνήθη διαμονή και στα δύο Κράτη ή σε κανένα από αυτά, θεωρείται κάτοικος του Κράτους του οποίου είναι υπήκοος.

δ) Αν είναι υπήκοος και των δύο Κρατών ή κανενός από αυτά, οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα διευθετούν το θέμα με αμοιβαία Σύμβαση.

3. Αν σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, ένα πρόσωπο, εκτός από φυσικό πρόσωπο, είναι κάτοικος και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών, τότε το πρόσωπο αυτό θεωρείται κάτοικος του Κράτους, στο οποίο βρίσκεται ή έδρα της πραγματικής διοίκησής του.

Άρθρο 5

Μόνιμη εγκατάσταση

1. Για τους σκοπούς της παρούσας Σύμβασης, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» σημαίνει έναν καθορισμένο τόπο επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου οι εργασίες της επιχείρησης διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει.

2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει κυρίως:

α) έδρα διοίκησης

β) υποκατάστημα

γ) γραφείο

δ) εργοστάσιο

ε) εργαστήριο

στ) ορυχείο, πηγή πετρελαίου ή αερίου, λατομείο ή οποιοδήποτε άλλο τόπο εξόρυξης φυσικών πόρων.

3. Ένα εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής, συναρμολόγησης ή εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης σε σχέση με αυτήν, συνιστά μόνιμη εγκατάσταση μόνον εάν αυτό το εργοτάξιο, έργο ή δραστηριότητες διαρκούν περισσότερο από δώδεκα μήνες.

4. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου, ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» δε θεωρείται ότι περιλαμβάνει:

α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά για την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση,

β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά για την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση,

γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση,

δ) τη διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά προς το σκοπό της αγοράς αγαθών, εμπορευμάτων, ή συγκέντρωσης πληροφοριών, για την επιχείρηση,

ε) τη διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διαφήμιση παροχή πληροφοριών, επιστημονική έρευνα ή παρόμοιες δραστηριότητες οι οποίες έχουν προπαρασκευαστικό ή επιβοηθητικό χαρακτήρα για την επιχείρηση,

στ) τη διατήρηση καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά για τη διεξαγωγή οποιουδήποτε συνδυασμού δραστηριοτήτων που μνημονεύονται στις υποπαραγράφους α' έως ε' υπό τον όρο ότι η όλη δραστηριότητα του καθορισμένου τύπου η απορρέουσα από αυτόν τον συνδυασμό είναι προπαρασκευαστικού ή επιβοηθητικού χαρακτήρα.

5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος άρθρου οσάκις ένα πρόσωπο, πλην της περιπτώσεως του ανεξάρτητου πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6 του παρόντος άρθρου, ενεργεί για λογαριασμό μιας επιχείρησης και έχει την εξουσιοδότηση την οποία ενασκει συστηματικά να συνάπτει συμβόλαια στο όνομα της επιχείρησης μέσα σε ένα από τα Κράτη, η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση στο Κράτος αυτό αναφορικά με τις δραστηριότητες που αναλαμβάνει το πρόσωπο αυτό για την επιχείρηση, εκτός εάν οι δραστηριότητες του προσώπου αυτού περιορίζονται σε εκείνες που μνημονεύονται στην παράγραφο 4 του παρόντος άρθρου, οι οποίες, έστω και εάν ασκούνται μέσω ενός καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν καθιστούν τον καθορισμένο αυτόν τόπο μόνιμη εγκατάσταση κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει μόνιμη εγκατάσταση σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος απλά και μόνο επειδή διεξάγει εργασίες σε αυτό το Κράτος μέσω μεσίτη, γενικού αντιπρόσωπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλο ανεξάρτητου πράκτορα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά ενεργούν μέσα στα συνήθη πλαίσια της δραστηριότητάς τους.

7. Το γεγονός ότι εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους ελέγχει ή ελέγχεται από εταιρεία που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου

Κράτους ή διεξάγει εργασίες σε αυτό το άλλο κράτος (είτε μέσω μόνιμης εγκατάστασης είτε με άλλο τρόπο) δεν μπορεί αυτό και μόνο να καθιστά την καθεμία από τις εταιρείες μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ

Άρθρο 6

Εισόδημα από ακίνητη περιουσία

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από ακίνητη περιουσία (συμπεριλαμβανομένου και του εισοδήματος από γεωργική ή δασική δραστηριότητα) που βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος «ακίνητη περιουσία» θα έχει την έννοια η οποία καθορίζεται με τη νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους στο οποίο βρίσκεται αυτή η περιουσία. Ο όρος οπωσδήποτε περιλαμβάνει περιουσία παρεπόμενη (Property Accessory) της ακίνητης περιουσίας, ζώα και εξοπλισμό που χρησιμοποιούνται στη γεωργία και στη δασοκομία, δικαιώματα στα οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις της γενικής νομοθεσίας για έγγειο ιδιοκτησία, την επικαρπία σε ακίνητη περιουσία και δικαιώματα σε μεταβλητές ή καθορισμένες πληρωμές ως αντάλλαγμα για εκμετάλλευση, ή για το δικαίωμα εκμετάλλευσης, μεταλλευτικών κοιτασμάτων, πηγών και άλλων φυσικών πόρων. Πλοία, πλοιάρια αεροπλάνα και οχήματα δε θεωρούνται ως ακίνητη περιουσία.

3. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται στο εισόδημα που προέρχεται από την άμεση χρήση, εκμίσθωση ή οποιαδήποτε άλλη μορφή χρήσης της ακίνητης περιουσίας.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 3 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται επίσης στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία μιας επιχείρησης και στο εισόδημα από ακίνητη περιουσία που χρησιμοποιείται για την άσκηση μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών.

Άρθρο 7

Κέρδη επιχειρήσεων

1. Τα κέρδη επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό, εκτός αν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό. Εάν η επιχείρηση διεξάγει εργασίες κατ' αυτόν τον τρόπο, τα κέρδη της επιχείρησης μπορεί να φορολογούνται στο άλλο Κράτος, αλλά μόνο ως προς το τμήμα αυτών το οποίο προέρχεται από τη μόνιμη αυτή εγκατάσταση.

2. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 3, του παρόντος άρθρου εάν μία επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, τότε σε καθένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη αποδίδονται στη μόνιμη εγκατάσταση τα κέρδη που υπολογίζεται ότι θα πραγματοποιούσε, αν αυτή ήταν μια διαφορετική και ανεξάρτητη επιχείρηση που ασχολείται με την ίδια ή με παρόμοια δραστηριότητα κάτω από τις ίδιες ή παρόμοιες συνθήκες και που ενεργεί τελείως ανεξάρτητα από την επιχείρηση της οποίας αποτελεί μόνιμη εγκατάσταση.

3. Κατά τον καθορισμό των κερδών μιας μόνιμης εγκατάστασης αφαιρούνται τα έξοδα τα οποία πραγματοποιούνται για τους σκοπούς της μόνιμης εγκατάστασης, συμπεριλαμβανομένων και των διοικητικών και γενικών διανοητικών εξόδων, είτε στο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση είτε αλλού.

4. Εφ' όσον συνηθίζεται σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος τα κέρδη που προέρχονται από κάποια μόνιμη εγκατάσταση να καθορίζονται με βάση τον καταμερισμό των συνολικών κερδών της επιχείρησης στα διάφορα τμήματα της, οι διατάξεις της παραγράφου 2 δεν εμποδίζουν καθόλου το Κράτος αυτό να καθορίζει τα φορολογητέα κέρδη μ' αυτόν τον καταμερισμό όπως συνηθίζεται. Παρ' όλα αυτά όμως, η χρησιμοποιούμενη μέθοδος καταμερισμού πρέπει να είναι τέτοια, ώστε το αποτέλεσμα να συμφωνεί με τις αρχές που περιέχονται στο παρόν άρθρο.

5. Κανένα κέρδος δεν θεωρείται ότι ανήκει σε μόνιμη εγκατάσταση για το λόγο ότι η μόνιμη εγκατάσταση έκανε απλή αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων για την επιχείρησή.

6. Για τους σκοπούς των προηγούμενων παραγράφων, τα κέρδη που προέρχονται από τη μόνιμη εγκατάσταση καθορίζονται με την ίδια μέθοδο κάθε χρόνο, εκτός αν υπάρχουν βάσιμοι και επαρκείς λόγοι να καθορίζονται διαφορετικά.

7. Στις περιπτώσεις που στα κέρδη περιλαμβάνονται στοιχεία εισοδήματος για τα οποία γίνεται ιδιαίτερη μνεία σ' άλλα άρθρα της παρούσας Σύμβασης, τότε οι διατάξεις των άρθρων εκείνων δεν επηρεάζονται από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 8 Διεθνείς μεταφορές

1. Κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση αεροσκαφών ή οχημάτων σε διεθνείς μεταφορές θα φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η έδρα της πραγματικής διοίκησης της επιχείρησης.

2. Κέρδη που προέρχονται από την εκμετάλλευση ή πώληση σκάφους σε διεθνείς μεταφορές φορολογούνται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα πλοία έχουν νηολογηθεί ή από το οποίο έχουν εφοδιαστεί με προσωρινά ναυτιλιακά έγγραφα.

3. Οι διατάξεις των παραγράφων 1, και 2 εφαρμόζονται επίσης σε κέρδη από τη συμμετοχή σε «POOL», σε κοινοπραξία ή σε πρακτορείο που λειτουργεί σε διεθνές επίπεδο.

5. Εισόδημα που προέρχεται από την εκμετάλλευση σκαφών περιλαμβάνει εισόδημα προερχόμενο από τη χρήση συντήρηση ή ενοικίαση εμπορευματοκιβωτίων (συμπεριλαμβανομένου ρυμούλκων και σχετικού εξοπλισμού για τη μεταφορά των εμπορευματοκιβωτίων) σε σχέση με τη μεταφορά αγαθών ή εμπορευμάτων σε διεθνείς μεταφορές.

Άρθρο 9 Συνδεδεμένες επιχειρήσεις

1) Αν:

α) Επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, ή

β) τα ίδια πρόσωπα συμμετέχουν άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, στον έλεγχο ή στο κεφάλαιο επιχείρησης του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους και μιας επιχείρησης του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους,

και σε καθεμία από τις περιπτώσεις αυτές επικρατούν ή επιβάλλονται μεταξύ των δύο επιχειρήσεων στις εμπορικές ή οικονομικές τους σχέσεις όροι διαφορετικοί από εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε οποιαδήποτε κέρδη τα οποία αν δεν υπήρχαν οι όροι αυτοί, θα μπορούσαν να είχαν πραγματοποιηθεί από μία από τις επιχειρήσεις, αλλά λόγω αυτών των όρων, δεν πραγματοποιήθηκαν, μπορούν να περιλαμβάνονται στα κέρδη αυτής της επιχείρησης και να φορολογούνται ανάλογα.

2. Αν ένα Συμβαλλόμενο Κράτος περιλαμβάνει στα κέρδη μιας επιχείρησης αυτού του Κράτους - και φορολογεί ανάλογα - κέρδη για τα οποία μια επιχείρηση του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους έχει φορολογηθεί σ' αυτό το άλλο Κράτος και τα περιληφθέντα κατ' αυτόν τον τρόπο κέρδη είναι κέρδη τα οποία θα είχαν πραγματοποιηθεί από την επιχείρηση του πρώτου -μνημονευθέντος Κράτους αν οι όροι που επικρατούν μεταξύ των δύο επιχειρήσεων ήταν οι ίδιοι με εκείνους που θα επικρατούσαν μεταξύ ανεξάρτητων επιχειρήσεων, τότε αυτό το άλλο Κράτος προσαρμόζει ανάλογα το ποσό του φόρου που έχει επιβληθεί μέσα σ' αυτό το Κράτος επί εκείνων των κερδών. Κατά τον καθορισμό μιας τέτοιας προσαρμογής, πρέπει να ληφθούν υπόψη και οι λοιπές διατάξεις αυτής της Σύμβασης και' οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών συμβουλεύονται η μια την άλλη αν κριθεί απαραίτητο.

Άρθρο 10 Μερίσματα

1. Μερίσματα που καταβάλλονται από μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογηθούν σε αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Εν τούτοις, τα μερίσματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η καταβάλλουσα τα μερίσματα εταιρεία είναι κάτοικος και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αν όμως ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει:

α) το 5 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων αν ο δικαιούχος είναι εταιρεία (εκτός από προσωπική εταιρεία) η οποία κατέχει άμεσα τουλάχιστο το 25 τοις εκατό του κεφαλαίου της εταιρείας που καταβάλλει τα μερίσματα

β) 15 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των μερισμάτων σε όλες τις άλλες περιπτώσεις.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής των περιορισμών αυτών.

Η παρούσα παράγραφος δεν επηρεάζει την φορολογία της εταιρείας όσον αφορά τα κέρδη της από τα οποία καταβάλλονται τα μερίσματα.

3. Ο όρος «μερίσματα», όπως χρησιμοποιείται στο παρόν άρθρο, σημαίνει εισόδημα από μετοχές, άλλα δικαιώματα συμμετοχής σε κέρδη τα οποία δεν αποτελούν απαιτήσεις από χρέη, καθώς και το εισόδημα από άλλα εταιρικά δικαιώματα, το οποίο υπόκειται στην

ίδια φορολογική μεταχείριση όπως και το εισόδημα από μετοχές σύμφωνα με την νομοθεσία του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου η εταιρεία που διενεργεί την διανομή είναι κάτοικος.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των μερισμάτων, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διενεργεί εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος του οποίου η εταιρεία που καταβάλλει τα μερίσματα, είναι κάτοικος, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η συμμετοχή δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα συνδέεται ουσιαστικά μ' αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε αυτήν την περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Αν μια εταιρεία που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους πραγματοποιεί κέρδη ή αποκτά εισόδημα στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το άλλο αυτό Κράτος δεν μπορεί να επιβάλλει κανένα φόρο στα μερίσματα που καταβάλλονται από την εταιρεία, εκτός αν τα μερίσματα αυτά καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου αυτού Κράτους ή αν η συμμετοχή, δυνάμει της οποίας καταβάλλονται τα μερίσματα, συνδέεται ουσιαστικά με μια μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που βρίσκεται στο άλλο αυτό Κράτος, ούτε μπορεί να υπαγάγει τα αδιανέμητα κέρδη της εταιρείας σε φόρο επί αδιανέμητων κερδών, ακόμη και αν τα καταβαλλόμενα μερίσματα ή τα αδιανέμητα κέρδη αποτελούνται συνολικά ή εν μέρει από κέρδη ή εισοδήματα προκύπτουν σ' αυτό το άλλο Κράτος.

Άρθρο 11 Τόκοι

1. Τόκοι που προκύπτουν στο ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορεί να φορολογούν σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

2. Μπορεί όμως αυτοί οι τόκοι να φορολογούνται επίσης στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με την νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά, αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των τόκων, ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των τόκων.

Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία το τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «τόκου», όπως χρησιμοποιείται σ' αυτό το άρθρο, σημαίνει εισόδημα, από απαιτήσεις κάθε Είδους, είτε εξασφαλίζονται με υποθήκη είτε όχι και είτε παρέχουν δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη είτε όχι και ιδιαίτερα, εισόδημα από κρατικά χρεόγραφα και εισόδημα από ομόλογα ή ομολογίες συμπεριλαμβανομένων και των δώρων (PREMIUMS) και βραβείων που σχετίζονται με αυτά τα χρεόγραφα, ομόλογα ή ομολογίες. Επιπρόσθετες χρεώσεις για καθυστερημένες πληρωμές δεν θα θεωρούνται ως τόκος για τους σκοπούς αυτού του άρθρου.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των τόκων, που είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες

στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, στο οποίο προκύπτουν οι τόκοι, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και η αξίωση χρέους σε σχέση με την οποία καταβάλλονται οι τόκοι συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν τη μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος, μια πολιτική υποδιάρθρωση, μία τοπική αρχή ή κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους. Αν, όμως, το πρόσωπο που καταβάλλει τους τόκους, είτε είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, έχει σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μια μόνιμη εγκατάσταση ή μια καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η οφειλή για την οποία καταβάλλονται οι τόκοι, και οι τόκοι αυτοί βαρύνουν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε οι εν λόγω τόκοι θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Κράτος, στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των καταβαλλόμενων τόκων, λαμβανομένης υπόψη της αξίωσης από χρέος, για την οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό που θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του οφειλέτη και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις αυτού του Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σε μια τέτοια περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία καθενός Συμβαλλόμενου λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 12 Δικαιώματα

1. Δικαιώματα που προκύπτουν σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος και καταβάλλονται σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, μπορεί να φορολογούνται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

2. Όμως τα δικαιώματα αυτά μπορούν να φορολογούνται επίσης και στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν και σύμφωνα με τη νομοθεσία του Κράτους αυτού, αλλά αν ο εισπράττων είναι ο δικαιούχος των δικαιωμάτων ο φόρος που επιβάλλεται κατ' αυτόν τον τρόπο δεν υπερβαίνει το 10 τοις εκατό του ακαθάριστου ποσού των δικαιωμάτων. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλομένων Κρατών καθορίζουν με αμοιβαία συμφωνία τον τρόπο εφαρμογής αυτού του περιορισμού.

3. Ο όρος «δικαιώματα» όπως χρησιμοποιείται στο Άρθρο αυτό, σημαίνει πληρωμές κάθε είδους που εισπράττονται ως αντάλλαγμα για τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης οποιουδήποτε δικαιώματος αναπαραγωγής φιλολογικής, καλλιτεχνικής ή επιστημονικής εργασίας (περιλαμβανομένων κινούμενων σχεδίων ή ταινιών/μηχανογραφικών ή άλλων μέσων για ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικές εκπομπές ή άλλα μέσα αναπαραγωγής ή εκπομπής), οποιασδήποτε, ευρεσιτεχνίας, εμπορικού σήματος, σχεδίου ή τύπου μηχανολογικού σχεδίου, μυστικού τύπου ή διαδικασία παραγωγής, ή για τη χρήση

ή το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού ή για πληροφορίες που αφορούν σε βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική εμπειρία.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 δεν εφαρμόζονται αν ο δικαιούχος των δικαιωμάτων, που είναι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει εργασίες στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο προκύπτουν τα δικαιώματα, μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης που βρίσκεται σ' αυτό, ή αν παρέχει σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό και το δικαίωμα ή η περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλονται τα δικαιώματα συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση, θα εφαρμόζονται οι διατάξεις του Άρθρου 7 ή του Άρθρου 14, ανάλογα με την περίπτωση.

5. Δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, όταν ο καταβάλλων είναι το ίδιο το Κράτος ή πολιτική υποδιαίρεση ή τοπική αρχή αυτού ή κάτοικος του Κράτους αυτού. Όταν όμως το πρόσωπο που καταβάλλει τα δικαιώματα, ανεξάρτητα αν είναι ή όχι κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διατηρεί σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση σε σχέση με την οποία προέκυψε η υποχρέωση καταβολής των δικαιωμάτων, και τα δικαιώματα αυτά βαρύνουν την μόνιμη αυτή εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση, τότε τα δικαιώματα θεωρούνται ότι προκύπτουν στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο βρίσκεται η μόνιμη εγκατάσταση ή η καθορισμένη βάση.

6. Σε περίπτωση, που λόγω ειδικής σχέσης μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου αυτών των δικαιωμάτων ή μεταξύ αυτών των δύο και κάποιου άλλου προσώπου, το ποσό των δικαιωμάτων, λαμβάνοντας υπόψη τη χρήση, το δικαίωμα ή τις πληροφορίες για τα οποία καταβάλλονται, υπερβαίνει το ποσό, το οποίο θα είχε συμφωνηθεί μεταξύ του καταβάλλοντος και του δικαιούχου ελλείψει μιας τέτοιας σχέσης, οι διατάξεις του παρόντος Άρθρου εφαρμόζονται μόνο στο τελευταίο μνημονευόμενο ποσό. Σ' αυτήν την περίπτωση, το υπερβάλλον μέρος των πληρωμών φορολογείται σύμφωνα με την νομοθεσία του καθενός Συμβαλλόμενου Κράτους, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων της παρούσας Σύμβασης.

Άρθρο 13

Ωφέλεια από Κεφάλαιο

1. Ωφέλεια που αποκτά κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από εκποίηση ακίνητης περιουσίας που αναφέρεται στο Άρθρο 6 και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ωφέλεια από την εκποίηση κινητής περιουσίας που αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί μια επιχείρηση του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή κινητής περιουσίας που ανήκει σε καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους διατηρεί στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της άσκησης μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών, περιλαμβανομένης της ωφέλειας από την εκποίηση μιας τέτοιας μόνιμης εγκατάστασης (μόνης

ή μαζί με όλη την επιχείρηση) ή μιας τέτοιας καθορισμένης βάσης, μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ωφέλεια από την εκποίηση σκαφών, αεροσκαφών ή οχημάτων που εκτελούν διεθνείς μεταφορές ή κινητής περιουσίας που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των σκαφών, των αεροσκαφών ή οχημάτων θα φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο τα κέρδη από την εκμετάλλευση των εν λόγω σκαφών, αεροσκαφών ή οχημάτων φορολογούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ωφέλεια από την εκποίηση οποιασδήποτε περιουσίας εκτός από κείνη που αναφέρεται στις παραγράφους 1, 2, και 3 θα φορολογείται μόνο στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο είναι κάτοικος το πρόσωπο που εκποιεί την εν λόγω περιουσία.

Άρθρο 14

Μη Εξαρτημένες Προσωπικές Υπηρεσίες

1. Εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο επί Συμβαλλόμενο Κράτος για επαγγελματικές υπηρεσίες ή άλλες δραστηριότητες μη εξαρτημένου χαρακτήρα, φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός:

α) αν ο κάτοικος αυτός έχει στη τακτική του διάθεση τον κατά συνήθη τρόπο καθορισμένη βάση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό άσκησης των δραστηριοτήτων του; σε αυτή τη περίπτωση, το εισόδημα μπορεί να φορολογείται στο άλλο Κράτος άλλο μόνο κατά το ποσό που θεωρείται ότι ανήκει στην καθορισμένη αυτή βάση; ή

β) αν η παραμονή του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος είναι για περίοδο ή περιόδους που αθροιστικά ξεπερνούν τις 183 ημέρες μέσα σε ένα δημοσιονομικό έτος; σε αυτή τη περίπτωση μόνο τόσο από το εισόδημα του το οποίο προέρχεται από τις δραστηριότητες του στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Ο όρος επαγγελματικές υπηρεσίες, περιλαμβάνει κυρίως, μη εξαρτημένες, επιστημονικές, φιλολογικές, καλλιτεχνικές, εκπαιδευτικές ή διδακτικές δραστηριότητες, όπως επίσης και τις μη εξαρτημένες δραστηριότητες των ιατρών, δικηγόρων, μηχανικών, αρχιτεκτόνων, οδοντιάτρων και λογιστών.

Άρθρο 15

Εξαρτημένες Προσωπικές Υπηρεσίες

1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων των Άρθρων 16, 18, 19, 20 και 21 αυτής της Σύμβασης, μισθοί, ημερομίσθια και άλλες αμοιβές παρόμοιας φύσης που αποκτώνται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος εκτός αν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται, στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος. Εάν η εξαρτημένη εργασία παρέχεται κατ' αυτόν τον τρόπο η αμοιβή που προέρχεται από αυτή μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις της παραγράφου 1, η αμοιβή που αποκτάται από κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για εξαρτημένη εργασία που παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος φορολογείται μόνο στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος εάν:

α) ο δικαιούχος της αμοιβής βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για χρονική περίοδο ή περιόδους

που δεν υπερβαίνουν συνολικά τις 183 ημέρες μέσα σε μια δωδεκάμηνη περίοδο που αρχίζει ή τελέσει στο οικείο οικονομικό έτος, και

β) η αμοιβή καταβάλλεται από ή για λογαριασμό εργοδότη που δεν είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, και

γ) η αμοιβή δεν βαρύνει την μόνιμη εγκατάσταση ή καθορισμένη βάση που διατηρεί ο εργοδότης στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος.

3. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις του παρόντος άρθρου, η αμοιβή που λαμβάνεται για παροχή εξαρτημένης εργασίας πάνω σε σκάφος, αεροσκάφος ή όχημα σε διεθνείς μεταφορές, μπορεί να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο φορολογούνται τα κέρδη από την εκμετάλλευση αυτού του σκάφους ή του αεροσκάφους σύμφωνα με τις διατάξεις του Άρθρου 8.

4. Ανεξάρτητα από τις προηγούμενες διατάξεις αυτού του άρθρου, η αμοιβή που λαμβάνεται από ένα κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους θα φορολογείται μόνο σε αυτό το Κράτος εάν η αμοιβή πληρώνεται σχετικά με:

α) εξαρτημένη εργασία η οποία παρέχεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε σχέση με ένα εργοτάξιο, έργο κατασκευής, συναρμολόγησης, έργο εγκατάστασης ή δραστηριότητες επίβλεψης σε σχέση με αυτό, για περίοδο 12 μηνών κατά τη διάρκεια των οποίων το εργοτάξιο, έργο κατασκευής, ή οι δραστηριότητες δεν αποτελούν μία μόνιμη εγκατάσταση σε αυτό το άλλο Κράτος.

β) εξαρτημένη εργασία πάνω σε πλοίο, πλοιάριο, αεροσκάφος ή όχημα σε διεθνείς μεταφορές.

Άρθρο 16

Αμοιβές Διευθυντών

Αμοιβές διευθυντών και άλλες παρόμοιες πληρωμές που αποκτώνται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους με την ιδιότητα του ως μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μιας εταιρείας που είναι κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους μπορούν να φορολογούνται στο άλλο αυτό Κράτος.

Άρθρο 17

Καλλιτέχνες και Αθλητές

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις, των Άρθρων 14 και 15, εισόδημα που αποκτάται από κάτοικο του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας, όπως καλλιτέχνης θεάτρου, κινηματογράφου, ραδιοφώνου ή τηλεόρασης, ή μουσικός ή αθλητής από τις προσωπικές του υπηρεσίες που παρέχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Όταν το εισόδημα από παροχή προσωπικών υπηρεσιών ενός προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή ενός αθλητή με την ιδιότητα τον αυτή, δεν περιέρχεται στο ίδιο το πρόσωπο που παρέχει τις υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή στον ίδιο τον αθλητή αλλά σε άλλο πρόσωπο, αυτό το εισόδημα μπορεί, ανεξάρτητα από τις διατάξεις των Άρθρων 7, 14 και 15 της παρούσας Σύμβασης, να φορολογείται στο Συμβαλλόμενο Κράτος στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες του προσώπου που παρέχει υπηρεσίες ψυχαγωγίας ή του αθλητή.

3. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 αυτού του άρθρου, εισόδημα που αποκτάται από

ένα κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους από προσωπική παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας ή του αθλητή θα φορολογούνται μόνο σε αυτό το Κράτος εάν οι υπηρεσίες αυτές παρέχονται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσα στο πλαίσιο ενός πολιτισμικού ή αθλητικού προγράμματος ανταλλαγής εγκεκριμένου και από τα δύο Συμβαλλόμενα Κράτη.

Άρθρο 18

Συντάξεις

1. Τηρουμένων των διατάξεων της παραγράφου 2 του Άρθρου 19 της παρούσας Σύμβασης, συντάξεις και άλλες παρόμοιες φύσης αμοιβές που καταβάλλονται σε κάτοικο ενός Συμβαλλόμενου Κράτους για παρεχόμενη στο παρελθόν εξαρτημένη εργασία, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

Άρθρο 19

Κυβερνητικές Υπηρεσίες

1. α) Οι αμοιβές, οι μισθοί και άλλες παρόμοιες αμοιβές, εκτός από συντάξεις, που καταβάλλονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού σε φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού, φορολογούνται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

β) Εντούτοις τέτοιες αμοιβές, μισθοί και άλλες παρόμοιες αμοιβές θα φορολογούνται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν οι υπηρεσίες παρέχονται μέσα στο Κράτος αυτό και το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος του Κράτους αυτού ο οποίος: i) είναι υπήκοος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους, ή ii) δεν έγινε κάτοικος αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό παροχής των υπηρεσιών.

2. α) Οποιαδήποτε σύνταξη που καταβάλλεται από, ή από ταμεία που συστάθηκαν από, ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού σ' ένα φυσικό πρόσωπο για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν προς το Κράτος αυτό ή υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού θα φορολογείται μόνο σ' αυτό το Συμβαλλόμενο Κράτος.

β) Εντούτοις, μια τέτοια σύνταξη φορολογείται μόνο στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος αν το φυσικό πρόσωπο είναι κάτοικος και υπήκοος του Κράτους αυτού.

3. Οι διατάξεις των Άρθρων 15, 16, 17 και 18 αυτής της Σύμβασης θα εφαρμόζονται σε αμοιβές, μισθούς και άλλες παρόμοιες αμοιβές και συντάξεις για υπηρεσίες που παρασχέθηκαν σε σχέση με επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος ή πολιτική υποδιάρθρωση ή τοπική αρχή αυτού.

Άρθρο 20

Σπουδαστές

1. Χρηματικά ποσά τα οποία σπουδαστής ή μαθητευόμενος, ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν την μετάβαση του σ' ένα Συμβαλλόμενο Κράτος κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους και ο οποίος βρίσκεται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος αποκλειστικά και μόνο για το σκοπό αυτό της εκπαίδευσης ή εξάσκησης του, λαμβάνει για το σκοπό της συντήρησης, εκπαίδευσης ή εξάσκησης του δεν θα φορολογούνται σε αυτό το Κράτος, υπό την προϋπόθεση ότι τα καταβαλλόμενα ποσά προκύπτουν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Όσον αφορά δωρεές, υποτροφίες και αμοιβές από εξαρτημένη απασχόληση που δεν καλύπτεται από την παράγραφο 1 αυτού του άρθρου, ένας μαθητής ή μαθητευόμενος που αναφέρεται στη παράγραφο 1 θα υπόκεινται επιπρόσθετα κατά τη διάρκεια αυτής της εκπαίδευσης ή πρακτικής άσκησης στις ίδιες εξαιρέσεις, ελαφρύνσεις ή μειώσεις όσον αφορά φόρους, που είναι διαθέσιμες σε κατοίκους του Συμβαλλόμενου Κράτους το οποίο επισκέπτονται.

Άρθρο 21

Καθηγητές και Ερευνητές

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο ο οποίος επισκέπτεται ένα Συμβαλλόμενο Κράτος για το σκοπό της διδασκαλίας ή της διενέργειας έρευνας σε ένα πανεπιστήμιο, κολλέγιο, σχολείο ή άλλο αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό οργανισμό σε αυτό το Κράτος και ο οποίος είναι ή ήταν αμέσως πριν από αυτή την επίσκεψη κάτοικος του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, θα εξαιρείται από τη φορολόγηση στο πρώτο αναφερόμενο Συμβαλλόμενο Κράτος επί αμοιβής για τέτοια διδασκαλία ή έρευνα για μια περίοδο που δεν θα ξεπερνά τα δύο χρόνια από την ημέρα της πρώτης επίσκεψης για αυτό το λόγο, υπό την προϋπόθεση ότι τέτοια αμοιβή προκύπτει για αυτόν από πηγές που βρίσκονται εκτός αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 αυτού του άρθρου δεν θα εφαρμόζονται σε εισόδημα από έρευνα εάν αυτή η έρευνα αναλαμβάνεται όχι για το δημόσιο όφελος αλλά κυρίως για προσωπικό όφελος ενός συγκεκριμένου προσώπου ή προσώπων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΦΟΡΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ

Άρθρο 22

Άλλα Εισοδήματα

1. Εισοδήματα κάτοχου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, οπουδήποτε και αν προκύπτουν τα οποία δεν εμπίπτουν στις διατάξεις των προηγούμενων Άρθρων της παρούσας Σύμβασης θα φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

2. Οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν εφαρμόζονται σε εισόδημα, με εξαίρεση το εισόδημα από ακίνητη περιουσία όπως καθορίζεται στην παράγραφο 2 του Άρθρου 6 της παρούσας Σύμβασης, εάν ο δικαιούχος αυτού του εισοδήματος, ο οποίος είναι κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, διεξάγει επιχείρηση στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος μέσω μιας μόνιμης εγκατάστασης σ' αυτό, ή ασκεί σ' αυτό το άλλο Κράτος μη εξαρτημένες προσωπικές υπηρεσίες από καθορισμένη βάση που βρίσκεται σ' αυτό, και το δικαίωμα ή περιουσία σε σχέση με την οποία καταβάλλεται το εισόδημα, συνδέεται ουσιαστικά με αυτήν την μόνιμη εγκατάσταση ή την καθορισμένη βάση. Σε μια τέτοια περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις των Άρθρων 7 ή του άρθρου 14 της παρούσας Σύμβασης, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 23

Κεφάλαιο

1. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από ακίνητη περιουσία, όπως αυτή ορίζεται στο Άρθρο 6 της παρούσας Σύμβασης, η οποία ανήκει σε κάτοικο του ενός

Συμβαλλόμενου Κράτους και βρίσκεται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, μπορεί να φορολογείται στο άλλο αυτό Κράτος.

2. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από κινητή περιουσία η οποία αποτελεί μέρος της επαγγελματικής περιουσίας μιας μόνιμης εγκατάστασης, την οποία επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος ή από κινητή περιουσία που συνδέεται με καθορισμένη βάση την οποία κάτοικος του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος για τον σκοπό της παροχής μη εξαρτημένων προσωπικών υπηρεσιών» μπορεί να φορολογείται σ' αυτό το άλλο Κράτος.

3. Κεφάλαιο που αντιπροσωπεύεται από σκάφη αεροσκάφη και οχήματα σε διεθνείς μεταφορές και από κινητή περιουσία που συνδέεται με την εκμετάλλευση αυτών των σκαφών, αεροσκαφών και οχημάτων θα φορολογείται σύμφωνα με το άρθρο 8.

4. Όλα τα άλλα στοιχεία κεφαλαίου κατοίκου ενός Συμβαλλόμενου Κράτους φορολογούνται μόνο στο Κράτος αυτό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΜΕΘΟΔΟΙ ΕΞΑΛΕΙΨΗΣ ΔΙΠΛΗΣ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΣ

Άρθρο 24

Αποφυγή της Διπλής Φορολογίας

1. Αν κάτοικος ενός Συμβαλλόμενου Κράτους αποκτά εισόδημα ή κατέχει περιουσία το οποίο, σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής της Σύμβασης, δύναται να φορολογείται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, το πρώτο - μνημονευθέν Κράτος αναγνωρίζει:

- ως έκπτωση αχό το φόρο εισοδήματος αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο εισοδήματος που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος,

- ως έκπτωση αχό φόρο κεφαλαίου αυτού του κατοίκου, ποσό ίσο προς το φόρο κεφαλαίου που καταβλήθηκε σε αυτό το άλλο Κράτος.

μία τέτοια έκπτωση και στις δύο περιπτώσεις δεν υπερβαίνει, όμως, εκείνο το τμήμα του φόρου εισοδήματος ή του φόρου κεφαλαίου, όπως υπολογίσθηκε πριν να δοθεί η έκπτωση, το οποίο αντιστοιχεί, ανάλογα με την περίπτωση, στο εισόδημα ή στο κεφάλαιο το οποίο δύναται να φορολογείται σε αυτό το άλλο Κράτος.

2. Για το σκοπό της έκπτωσης ως πίστωσης σε ένα Συμβαλλόμενο Κράτος του φόρου που πληρώθηκε στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος, θα θεωρείται ότι περιλαμβάνει το φόρο ο οποίος σε διαφορετική περίπτωση είναι πληρωτέος στο άλλο Κράτος αλλά που έχει μειωθεί ή απαλειφθεί από αυτό το Κράτος υπό τις νόμιμες διατάξεις για φορολογικά κίνητρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΙΔΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 25

Μη Διακριτική Μεταχείριση

1. Οι υπήκοοι του ενός Συμβαλλόμενου Κράτους δεν υπόκεινται στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή οποιαδήποτε σχετική με αυτή διαδικασία, η οποία είναι διάφορη ή περισσότερο επαχθής από τη φορολογία και τις σχετικές διαδικασίες στις

οποίες υπόκεινται ή μπορούν να υπαχθούν οι υπήκοοι του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους κάτω από τις ανάλογες συνθήκες. Η διάταξη αυτή εφαρμόζεται επίσης ανεξάρτητα από τις διατάξεις του άρθρου 1 σε πρόσωπα τα οποία δεν είναι κάτοικοι του ενός ή και των δύο Συμβαλλόμενων Κρατών.

2. Η φορολογία μόνιμης εγκατάστασης την οποία μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους έχει στο άλλο Συμβαλλόμενο Κράτος δεν είναι λιγότερη ευνοϊκή σ' αυτό το άλλο Κράτος από την φορολογία που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις του άλλου αυτού Συμβαλλόμενου Κράτους που ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες. Αυτή η διάταξη δεν θα ερμηνευθεί ως υποχρέωση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους να παρέχει σε κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους οποιαδήποτε, προσωπικές απαλλαγές, ελαφρύνσεις και μειώσεις για φορολογικούς σκοπούς εξαιτίας αστικής κατάστασης ή οικογενειακών υποχρεώσεων οι οποίες παρέχονται στους δικούς του κατοίκους.

3. Εκτός των περιπτώσεων για τις οποίες εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 9, των παραγράφων 6 του Άρθρου 11, ή της παραγράφου 6 του Άρθρου 12 αυτής της Σύμβασης, τόκοι, δικαιώματα και άλλες πληρωμές που καταβάλλονται από μια επιχείρηση ενός Συμβαλλόμενου Κράτους σε κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, αφαιρούνται για τον υπολογισμό των φορολογητέων κερδών της εν λόγω επιχείρησης, με τους ίδιους όρους, σαν να είχαν καταβληθεί σε κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους. Παρομοίως, οποιαδήποτε χρέη μιας επιχείρησης ενός Συμβαλλόμενου Κράτους προς κάτοικο του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους αφαιρούνται για τον υπολογισμό του φορολογητέου κεφαλαίου της εν λόγω επιχείρησης, με τους ίδιους όρους σαν να είχαν συναφθεί με κάτοικο του πρώτου αναφερόμενου Συμβαλλόμενου Κράτους.

4. Επιχειρήσεις ενός Συμβαλλόμενου Κράτους, των οποίων το κεφάλαιο συνολικά ή εν μέρει ανήκει ή ελέγχεται, άμεσα ή έμμεσα, από έναν ή περισσότερους κατοίκους του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, δεν υποβάλλονται στο πρώτο αναφερόμενο Κράτος σε οποιαδήποτε φορολογία ή σχετική με αυτές απαίτηση διαφορετική ή περισσότερο επαχθής από την φορολογία και τη σχετική με αυτή απαιτήση στην οποία υποβάλλονται ή μπορούν να υποβληθούν άλλες παρόμοιες επιχειρήσεις του πρώτου αναφερόμενου Κράτους.

Άρθρο 26

Διαδικασία Αμοιβαίας Συμφωνίας

1. Οποτεδήποτε ένα πρόσωπο θεωρεί ότι οι ενέργειες του ενός ή και των δυο Συμβαλλόμενων Κρατών έχουν ή θα έχουν ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με την παρούσα Σύμβαση, μπορεί, ανεξάρτητα από τα μέσα θεραπείας που προβλέπονται από την εθνική νομοθεσία αυτών των Συμβαλλόμενων Κρατών, να θέσει την υπόθεση του υπόψη της Αρμόδιας Αρχής του Συμβαλλόμενου Κράτους, του οποίου είναι κάτοικος, ή, εάν η περίπτωση του εμπίπτει στις διατάξεις της παραγράφου 1 του Άρθρου 24, στην αρχή του Συμβαλλόμενου Κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Η υπόθεση πρέπει να τεθεί υπόψη εντός τριών ετών από την πρώτη κοινοποίηση της πράξης η οποία έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή φορολογίας η οποία δεν είναι σύμφωνη με τις διατάξεις της Σύμβασης.

2. Η αρμόδια αρχή προσπαθεί, εάν η ένσταση φαίνεται να είναι βάσιμη και αν η ίδια δεν είναι σε θέση να δώσει ικανοποιητική λύση, να επιλύσει την διαφορά με αμοιβαία συμφωνία με την αρμόδια αρχή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους, με σκοπό την αποφυγή της φορολογίας που δεν είναι σύμφωνη με την Σύμβαση. Οποιαδήποτε συμφωνία επιτευχθεί εφαρμόζεται ανεξάρτητα από τους χρονικούς περιορισμούς στην εσωτερική νομοθεσία των Συμβαλλόμενων Κρατών.

3. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών θα προσπαθούν να επιλύσουν με αμοιβαία σύμβαση οποιαδήποτε δυσχέρειες ή αμφιβολίες ανακύπτουν από την ερμηνεία ή την εφαρμογή της Σύμβασης. Μπορούν επίσης να συννενοούνται μεταξύ τους για την εξάλειψη της διπλής φορολογίας σε περιπτώσεις που δεν προβλέπονται από τη Σύμβαση.

4. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών μπορούν να επικοινωνούν μεταξύ τους απευθείας με σκοπό να φθάσουν σε μια συμφωνία κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων. Όταν κρίνεται σκόπιμο για την επίτευξη σύμβασης να λάβει χώρα προφορική ανταλλαγή απόψεων, αυτή η ανταλλαγή μπορεί να γίνει μέσω μιας Επιτροπής αποτελούμενης από αντιπροσώπους των αρμοδίων αρχών των Συμβαλλόμενων Κρατών.

Άρθρο 27

Ανταλλαγή Πληροφοριών

1. Οι αρμόδιες αρχές των Συμβαλλόμενων Κρατών ανταλλάσσουν πληροφορίες οι οποίες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας Σύμβασης ή της εσωτερικής νομοθεσίας των Συμβαλλόμενων Κρατών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση στο μέχρι που η φορολογία σύμφωνα με αυτές δεν είναι αντίθετη με τη Σύμβαση. Η ανταλλαγή πληροφοριών δεν περιορίζεται από τις διατάξεις του Άρθρου 1 και 2 αυτής της Σύμβασης. Όλες οι πληροφορίες που λαμβάνονται από ένα Συμβαλλόμενο Κράτος, θεωρούνται ως απόρρητες κατά τον ίδιο τρόπο όπως οι πληροφορίες που συλλέγονται σύμφωνα με την εσωτερική νομοθεσία αυτού του Συμβαλλόμενου Κράτους και αποκαλύπτονται μόνο σε πρόσωπα ή αρχές (συμπεριλαμβανομένων των δικαστηρίων και των διοικητικών οργάνων) που σχετίζονται με την βεβαίωση ή είσπραξη, την αναγκαστική εκτέλεση ή δίωξη ή εκδίκαση προσφυγών σε σχέση με τους φόρους που καλύπτονται από την παρούσα Σύμβαση. Τα πρόσωπα αυτά ή οι αρχές χρησιμοποιούν τις πληροφορίες μόνο για αυτούς τους σκοπούς. Μπορούν να αποκαλύπτουν τις πληροφορίες στο δικαστήριο κατά την επ' ακροατηρίω διαδικασία ή σε δικαστικές αποφάσεις.

2. Σε καμία περίπτωση οι διατάξεις της παραγράφου 1 δεν ερμηνεύονται ότι επιβάλλουν σε κανένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη την υποχρέωση:

α) να λαμβάνει διοικητικά μέτρα αντίθετα με την νομοθεσία και τη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

β) να παρέχει πληροφορίες που δεν μπορούν να αποκτηθούν σύμφωνα με την νομοθεσία ή την συνήθη διοικητική πρακτική αυτού ή του άλλου Συμβαλλόμενου Κράτους.

γ) να παρέχει πληροφορίες που αποκαλύπτουν οποιοδήποτε συναλλακτικό, επιχειρηματικό, βιομηχανικό,

εμπορικό ή επαγγελματικό απόρρητο ή παραγωγική διαδικασία ή πληροφορία η αποκάλυψη των οποίων θα μπορούσε να είναι αντίθετη σε κανόνα δημόσιας τάξης (ordre public).

Άρθρο 28

Μέλη των Διπλωματικών και Προξενικών Αποστολών

Καμία διάταξη σ' αυτή τη Σύμβαση δεν επηρεάζει τα φορολογικά προνόμια των μελών των διπλωματικών ή προξενικών αποστολών κατά τους γενικούς κανόνες του διεθνούς δικαίου ή κατά τις διατάξεις ειδικών συμφωνιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 29

Θέση σε Ισχύ

1. Η Σύμβαση θα επικυρωθεί και τα έγγραφα της επικύρωσης θα ανταλλαχθούν.

2. Η Σύμβαση θα τεθεί σε ισχύ την ημερομηνία ανταλλαγής των εγγράφων επικύρωσης, και οι διατάξεις θα έχουν επίπτωση όσον αφορά τους φόρους επί του προκύπτοντος εισοδήματος και των φόρων επί του κατεχόμενου κεφαλαίου σε κάθε δημοσιονομικό έτος με έναρξη από την πρώτη ημέρα του Ιανουαρίου του

ημερολογιακού έτους που ακολουθεί αυτού στο οποίο τα έγγραφα της επικύρωσης θα ανταλλαχθούν.

Άρθρο 30

Λήξη

Η παρούσα Σύμβαση παραμένει σε ισχύ μέχρι να καταγγελθεί από ένα από τα Συμβαλλόμενα Κράτη. Το καθένα Συμβαλλόμενο Κράτος μπορεί να καταγγείλει την Σύμβαση, δια της διπλωματικής οδού, επιδίδοντας γραπτή αναγγελία για την λήξη τουλάχιστον 6 μήνες πριν το τέλος οποιουδήποτε ημερολογιακού έτους που αρχίζει μετά την περίοδο πέντε ετών από την ημερομηνία κατά την οποία η Σύμβαση τίθεται σε ισχύ. Σε αυτήν την περίπτωση η Σύμβαση παύει να έχει εφαρμογή αναφορικά με τους φόρους σε εισοδήματα που αποκτήθηκαν και φόρων επί του κατεχόμενου κεφαλαίου σε κάθε οικονομικό έτος κατά το οποίο επιδίδεται αυτή η αναγγελία.

Σε μαρτυρία των ανωτέρω, οι υπογεγραμμένοι δεόντως εξουσιοδοτημένοι γι' αυτό, υπέγραψαν την παρούσα Σύμβαση.

Έγινε στο Σεράγεβο, την 23η Ιουλίου, 2007 σε δύο πρωτότυπα στην Ελληνική, Βοσνιακή/Κροατική/Σερβική και Αγγλική γλώσσα, όλα τα κείμενα είναι εξίσου αυθεντικά. Σε κάθε περίπτωση διαφωνίας ερμηνείας, το Αγγλικό κείμενο υπερισχύει.

Για την Ελληνική Δημοκρατία

Για το Συμβούλιο Υπουργών
της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης

(ΥΠΟΓΡΑΦΕΣ)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ
Υφυπουργός Εξωτερικών
της Ελληνικής Δημοκρατίας

DRAGAN VRANKIC
Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών
της Βοσνίας και Ερζεγοβίνης